

Warszawa, 22 grudnia 2023r.

dr hab. Mariola Bieńko, prof. UW
Instytut Stosowanych Nauk Społecznych
Uniwersytet Warszawski

Opinia

o dorobku Pan dr Katarzyny Suwady obejmująca wskazane osiągnięcie naukowe oraz pozostałe osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki socjologiczne

Pani dr Katarzyna Maria Suwada ukończyła w 2010 r. studia magisterskie w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku rozpoczęła studia doktoranckie w Szkole Nauk Społecznych Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, ukończone w 2014 r. uzyskaniem stopnia doktora nauk społecznych w zakresie socjologii na podstawie dysertacji *How to Be a Dad Nowadays? Fatherhood within the Social and Institutional Contexts of Sweden and Poland*. Praca magisterska i doktorska zostały napisane pod kierunkiem naukowym profesora Janusza Muchy. W latach 2010-2014 pracowała na Wydziale Humanistycznym AGH w Krakowie. Od 2015 r. jest zatrudniona jako adiunktka naukowo-dydaktyczna w Instytucie Socjologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu w Katedrze Badania Jakości Życia i Socjologii Stosowanej.

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Kandydatka jako główne osiągnięcie naukowe wskazała cykl powiązanych tematycznie publikacji *Rodzicielstwo i praca zawodowa w społeczeństwie polskim: konteksty rozwiązań instytucjonalnych i nierówności płciowych*. Składa się on z 8 artykułów, w tym 6 autorskich:

A1. 2017. „*It was Necessary at the Beginning to Make This Whole Revolution*”. *Men's Attitudes to Parental Leaves in Sweden and Poland*, „Men & Masculinities”, 20(5): 570–587.

A2. 2019. *Agency in Parents' Fertility Behaviours – Gaps in the Polish Family Policy System*, „Social Policy and Administration”, 53(7): 1108–1120.

A4. 2020. *Strategie organizacji opieki nad dziećmi w społeczeństwie polskim w perspektywie nierówności społecznych*, „Przegląd Socjologii Jakościowej”, 16(2): 152–169.

A5. 2021. *Genderizing Consequences of Family Policies in Poland in 2010s: A Sociological Perspective*, „Society Register”, 5(4): 41–60.

A6. 2021. *Ojcowie na urloпах rodzicielskich. Przekraczanie tradycyjnych ról płciowych w życiu rodzinnym w Polsce*, „Przegląd Socjologiczny”, 70(1): 111–130.

A7. 2022. *Care Involvement and Power Relations. Parenting and Gender in Contemporary Poland*, „Journal of Family Research”, Early View, 1–20.

i 2 współautorskich, napisanych z Arkadiuszem Karwackim:

A3. 2020. *Doświadczenie bezrobocia a relacje rodzinne we współczesnej Polsce – perspektywa płci*, „Studia Socjologiczne”, 236(1): 165–194.

A8. 2022. *Kulturowa presja i instytucjonalne warunki jako determinant feminizacji nieaktywności zarobkowej we współczesnej Polsce*, „Studia Socjologiczne”, 2(245): 5–32.

Wspólną cechą artykułów wskazanych przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie naukowe jest to, że powstały one na podstawie wyników projektów badawczych. Dr Suwada stosuje przemyślaną strategię publikacyjną, umiejętnie prezentując częściowe rezultaty badań realizowanych w ramach grantów NCN, którymi kierowała lub w których była wykonawczynią: PRELUDIUM 2 *Bycie tatą wobec nowych wzorców ojcostwa. Ojcostwo w życiu codziennym w kontekście społeczno-instytucjonalnym w społeczeństwie polskim na początku XXI wieku* (A1); SONATA 10 *Strategie osiągania równowagi w życiu rodzinnym i zawodowym w społeczeństwie polskim na początku XXI wieku. Analiza socjologiczna* (A2, A4, A5, A6, A7); OPUS 11 *Pamiętniki bezrobotnych. Doświadczenie bezrobocia i trajektorie wykluczenia z perspektywy polityki społecznej i socjologii* (A3, A8).

Przedstawiona wiedza i wnioski konkretyzują się w ośmiu swoistych mini-studiach, teoretyczno-empirycznych, poświęconych różnym aspektom rodzicielstwa, relacji rodzinnych i genderowych, które tworzą, moim zdaniem, dynamiczną całość. Należy docenić fakt, że artykuły wchodzące w skład tematycznego cyklu ukazały się w cenionych czasopismach naukowych. Cykl obrazuje ostatnią dekadę w Polsce, jeśli chodzi o instytucjonalne rozwiązania i nierówności płciowe w obszarze rodzicielstwa i pracy zawodowej. Zaprezentowane badania eksplorują te obszary, a także inspirują przyszłe kierunki analiz. Artykuły trafnie, rzetelnie i systematycznie opisują też stan rzeczy w interesującym Habilitantkę polu badawczym, wyznaczonym przez 3 bloki tematyczne.

Pierwszy z nich poświęcony jest polityce rodzinnej w Polsce po 2010 r. Artykuł *Genderizing Consequences of Family Policies in Poland in 2010s* (A5) to krytyczną analizą 4 reform systemu polityki rodzinnej: urlopu ojcowskiego i możliwości skorzystania z urlopu macierzyńskiego; urlopu rodzicielskiego; programu „Maluch” i programu „Rodzina 500+”.

Instrumenty, które miały zachęcić do posiadania większej liczby dzieci, wzmacniają tradycyjne role rodzicielskie, a tym samym pogłębiają nierówność płciową w sferze prywatnej i publicznej. Badania zaprezentowane w drugim artykule tego bloku *Agency in Parents' Fertility Behaviours – Gaps in the Polish Family Policy System* (A2) potwierdzają tezę, że rozwiązania te poszerzyły wprawdzie struktury możliwości rodziców w kwestii zapewnienia opieki dzieciom, ale nie odpowiadają w pełni na potrzeby ojców i matek.

Artykuły zaprezentowane w cyklu zawierają wiele ciekawych, ważnych i inspirujących dla innych badaczy ustaleń, obserwacji i wniosków, dotyczących organizacji pracy opiekuńczej w rodzinach z małymi dziećmi. W drugim bloku tematycznym znajdują się teksty, które świadczą o intuicji socjologicznej dr Suwady. Potrafi ona dostrzec ważne zjawiska w otaczającej rzeczywistości i sformułować je jako problemy badawcze, które pozwalają na uogólnione wnioski dotyczące życia społecznego. Habilitantka podjęła analizę urefleksyjnienia „nowego” (zaangażowanego) ojcostwa” i konstruktu ojca w perspektywie ewoluującej roli społecznej w perspektywie instytucjonalnej. Obrazują to 3 artykuły (A1, A6, A7), poświęcone urlopom rodzicielskim. Pierwszy z nich *„It was Necessary at the Beginning to Make This Whole Revolution”. Men's Attitudes to Parental Leaves in Sweden and Poland* (A1) oparty jest na projekcie doktorskim i dotyczy stosunku polskich i szwedzkich ojców do urlopow rodzicielskich w 2012 r. Analiza w założeniu neutralnych płciowo urlopow rodzicielskich powraca w badaniach z 2017 r. W artykule *Ojcowie na urlopach rodzicielskich. Przekraczanie tradycyjnych ról płciowych w życiu rodzinnym w Polsce* (A6) pojawia się wniosek, że sposób, w jaki rodzice wykorzystują urlop rodzicielski w Polsce, jest silnie związany ze skrytem roli społecznej i przekonaniami płciowymi (gender beliefs), co prowadzi do „reprodukcji tradycyjnego porządku płciowego w rodzinie, a w konsekwencji również na rynku pracy” (s.114). W trzecim artykule z 2022 r. *Care Involvement and Power Relations. Parenting and Gender in Contemporary Poland* (A7) urlopy rodzicielskie są przedstawione jako rozwiązania strukturalne, które generują władzę, reprodukującą nierówności płciowe. Władza (debilitative power), przypisywana mężczyznom, pozwala im na wycofanie się z opieki nad dzieckiem. Kobiety zyskują władzę w sferze prywatnej, rodzinnej, a tracą w sferze publicznej, zawodowej (situational power). Z analiz Habilitantki wynika, że jako społeczeństwo przychylnie patrzymy na ojców korzystających z urlopow rodzicielskich, **pomimo tego**, że przekraczają oni dominujące gender beliefs. Może należałoby zastanowić się nad tym, że otoczenie społeczne przychylnie ocenia ojców korzystających z urlopow rodzicielskich **właśnie dlatego**, że przekraczają dominujące przekonania płciowe i w tym świetle spojrzeć na koncepcję

pozycjonowania władzy i nierówności płciowych w prywatnej i publicznej sferze rodzicielstwa. Warto przyłożyć badawczą lupkę do społecznej i indywidualnej, pozornej czy rzeczywistej „martyrologii” przekraczania tradycyjnych ról płciowych przez ojców poprzez zaangażowanie w opiekę nad dzieckiem. Redefinicja tradycyjnych ról rodzicielskich ma charakter emancypacyjny. W tym temacie, eksplorowanym przez dr Suwadę od 2012 r. tkwi nadal duży potencjał badawczy chociażby w związku z wejściem w życie dyrektywy work-life balance w 2023r. Czy ojcowie nadal będą musieli sobie radzić z silnymi zinternalizowanymi normami dotyczącymi opieki i płci oraz z reakcją „zaskoczonego” otoczenia? Wymienione kwestie wymagałyby pogłębionego krytycznego namysłu lub w ogóle dostrzeżenia.

Ostatni w tym bloku artykuł *Strategie organizacji opieki nad dziećmi w społeczeństwie polskim w perspektywie nierówności społecznych* (A4) pokazuje nieadekwatność rozwiązań systemowych, zapewniających pracującym rodzicom możliwość odpowiedniej opieki nad dziećmi. Autorka dostrzega lukę w opiece nad dziećmi, której niwelowanie uwarunkowane jest normami kulturowymi, ale przede wszystkim możliwościami finansowymi rodziców. Skłania to Habilitantkę do wniosku, że „familialistyczne systemy polskiej polityki rodzinnej są silnie upłciawiające, wzmacniają tradycyjne role płciowe, pogłębiając nierówności płciowe i ekonomiczne. „Nierówność możliwości” dotyczy głównie kobiet (s.157).

Dr Suwada przyjmuje, że współcześnie rolą państwa jest tworzenie mechanizmów ułatwiających godzenie rodzicielstwa z pracą zawodową, m.in. poprzez politykę rodzinną. W trzecim bloku tematycznym 2 artykuły napisane z Arkadiuszem Karwackim dotyczą zobowiązań rodzinnych i rodzicielskich w perspektywie dostępu do pracy zarobkowej. W artykule *Doświadczenie bezrobocia a relacje rodzinne we współczesnej Polsce – perspektywa płci* (A3) wyróżniono cztery typy kobiet oraz trzy typy mężczyzn niepodjmujących pracy zarobkowej. Zastanawiam się, czy badane osoby utożsamiałyby się z nadanymi poszczególnym typom kolokwialnymi epitetami, niektóre z nich infantylizują ten ciekawy opis odmiennych doświadczeń łączenia rodzicielstwa z pracą zawodową oraz wpływu braku pracy na relacje i obowiązki rodzinne przez kobiety i mężczyzn. Drugi artykuł *Kulturowa presja i instytucjonalne warunki jako determinanty feminizacji nieaktywności zarobkowej we współczesnej Polsce* (A8) przedstawia autorską koncepcję feminizacji nieaktywności zarobkowej jako zbiór procesów utrudniających kobietom w wieku produkcyjnym podejmowanie pracy. System instytucjonalny, który nie rozpoznaje potrzeb kobiet w sferze zawodowej, prowadzi do reprodukcji tradycyjnych ról płciowych i obniżania pozycji kobiet na rynku pracy.

Dr Suwada rozwija swój program badawczy poprzez przemyślane i metodologicznie ugruntowane analizy empiryczne. Przedstawiony do oceny cykl pokazuje, że Habilitantka dobrze się czuje w roli badaczki. Potrafi swoje pomysły przełożyć na praktykę badawczą i w dodatku dysponuje znaczną świadomością metodologiczną. O ile w A1 analizuje wypowiedzi polskich i szwedzkich ojców z klasy średniej, to już w kolejnych artykułach przyjmuje perspektywę intersekcyjną, dobiera do badania rodziców pochodzących z różnych środowisk społecznych i ekonomicznych, w różnych sytuacjach rodzinnych, a więc w różny sposób wykorzystujących instrumenty polityki rodzinnej (brakuje niestety szerszego kontekstu rodzin tworzonych przez osoby nieheteroseksualne). Towarzyszy temu świadomy wybór warsztatu badawczego, to znaczy koncentrowanie się nie tylko na badaniach jakościowych, ale również na ilościowych, analizie danych sondażowych. Habilitantka stosuje triangulację metod i źródeł (statystyki GUS i ZUS) (A5), opiera się na analizie danych zastanych z pamiętników i studiach przypadków obejmujących nie tylko wywiad biograficzny z autorem pamiętnika, obserwację gospodarstwa domowego, ale również wywiady pogłębione z osobami z jego środowiska, dokonuje analizy treści lokalnej strategii rozwiązywania problemów społecznych i sytuacji na lokalnym rynku pracy (A3).

Każda z części cyklu stanowi odrębną całość. Zgłoszone artykuły korespondują ze sobą w wystarczający sposób, by uznać konsekwencję Habilitantki w prowadzeniu dociekań w obszarze socjologii skoncentrowanej na *rodzicielstwie, pracy zawodowej w kontekście rozwiązań instytucjonalnych i nierówności płciowych*, a zarazem są względem siebie na tyle rozłączne, by odsunąć ewentualny zarzut o jednowymiarowość jej zainteresowań. Spójność problematyki, którą zajmuje się dr Suwada pozwala pozytywnie ocenić jej kompetencje naukowe w wymiarze teoretycznym, metodologicznym i przede wszystkim badawczym. Artykuły pokazują, jak pewne pomysły się krystalizowały i rozwijały w postaci kolejnych projektów badawczych.

Dodatkową wartością artykułów jest ich usytuowanie w socjologii publicznej, zaangażowanej społecznie. Dr Suwada posługuje się sędami powinnościowymi odnoszącymi się do polityki rodzinnej, która „powinna w większym stopniu rozpoznawać mężczyzn jako potencjalnych głównych opiekunów małych dzieci, aby mężczyźni mieli możliwość budowania swojej męskiej tożsamości wokół innych ról niż tylko role związane z pracą zawodową w ramach rynku pracy” (A3, s.190). Skupia się na mechanizmach zachęcających ojców do korzystania z urlopów rodzicielskich. Przekonuje, że jest to „ważny krok w stronę budowania społeczeństwa opartego na równości płciowej” (A6 s.127). Wskazuje na rolę politycznego i akademickiego

feminizmu w Polsce w wywieraniu presji na przedstawicieli władzy w kierunku rekonstrukcji dominującego porządku płci i w walce z nierównościami płci w polskim społeczeństwie. Zdaniem Habilitantki istnieje potrzeba uwzględnienia wymienianych w artykułach problemów w agendzie polskiego systemu polityki rodzinnej poprzez projektowanie nowych instrumentów i powiązań między różnymi politykami państwa opiekuńczego tj. polityką rynku pracy, polityką mieszkaniową i polityką równości płci.

Na koniec uwagi krytyczno-polemiczne

Głównym mankamentem cyklu powiązanych tematycznie publikacji, będącego podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego jest nadmierna powtarzalność w kolejnych artykułach wniosków mówiących wielokrotnie o tym, że odmienność doświadczeń kobiet i mężczyzn zakorzeniona jest w kulturowych normach dotyczących płci, że instytucjonalne rozwiązania polskiej polityki rodzinnej są upłciowione, nieadekwatne do potrzeb rodziców, opresyjne wobec kobiet, reprodukcją nierówności płciowe i ekonomiczne.

Z przedstawionych przez Habilitantkę wyników badania relacji między rozwiązaniami instytucjonalnymi a codziennymi praktykami i problemami kobiet i mężczyzn dotyczącymi prokreacji, rodzicielstwa i pracy wyłania się jednoznacznie negatywny obraz. Jest to krytyczna ocena polityki wobec rodzicielstwa i rodziny w Polsce. Dr Suwada zderza w swojej analizie rodziców z systemem instytucjonalnym w duchu Durkheima. Jednostka przedstawiona jest jako obiekt nacisków strukturalnych. Rodzicielstwo, płć, praca stanowią strukturalnie zorganizowany, kulturowo usankcjonowany konstrukt społeczny. Wnioski końcowe prowadzą do uznania kluczowej, negatywnej roli determinizmów, których źródła lokują się poza jednostką, w różnego rodzaju strukturach i mechanizmach społecznych, związanych z instytucjami polityk publicznych. W takim ujęciu doświadczenie osoby jako autonomicznego podmiotu usiłującego zrozumieć swoje życie i nadać mu sens poprzez powiązane ze sobą wybory i działania w sferze prywatnej i publicznej może się ostatecznie okazać iluzją, której spełnienie nigdy nie wykracza poza doraźne ramy kulturowe czy społeczne. W analizie danych empirycznych brakuje wyraźniejszego zarysowania kruchoj w sferze prywatnej równowagi pomiędzy wolnością wyborów osób a determinizmem czynników systemowych wpływających na te wybory.

Autorka nie poświęciła w przedstawionych w cyklu artykułach dostatecznej uwagi kwestiom etycznym badań, które wpływają na jakość uzyskiwanego materiału empirycznego, a w konsekwencji na rzetelność i trafność uzyskiwanych wyników czy wyłaniających się teorii.

Moje uwagi mają w większości charakter polemiczny i wynikają głównie z odmienności podejść, typowej dla nauk społecznych.

Cykl wskazany jako główne osiągnięcie naukowe jest dobrze zakorzeniony we współczesnej rzeczywistości społeczno-kulturowej i politycznej. Jest to spójny tematycznie zbiór tekstów, zawierających ciekawą analizę kluczowych problemów rodzin i jednostek w sferze prywatnej i publicznej. Z uznaniem należy dostrzec dążenie Autorki do objęcia analizą zjawisk aktualnych. Zwraca uwagę rozmach przedstawionych w artykułach analiz, nawiązujących do socjologii rodzin, polityki społecznej (zwłaszcza polityki rodzinnej), a także socjologii płci. Publikacje stanowią istotny wkład Autorki w rozwój dyscypliny nauk socjologicznych w obszarze polityki rodzinnej, organizacji opieki nad dziećmi, pracy zawodowej i jej związków z rodzicielstwem. Wszystko to przemawia za uznaniem ocenianych artykułów wchodzących w skład cyklu będącego podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego za znaczące osiągnięcie naukowe.

2. Ocena pozostałego dorobku naukowego niezaliczonego do cyklu stanowiącego osiągnięcie habilitacyjne

Realizowane przez Habilitantkę projekty badawcze są „kamieniami milowymi” w rozwoju jej kariery naukowej. Od 2012 r. jest ona nieprzerwanie zaangażowana w badania, zdobywa granty na ich realizację ze środków zewnętrznych i instytucjonalnych. Jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora w latach 2012-2014 była wykonawczynią w projekcie Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. W 2012 r. realizowała projekt badawczy w IFiS PAN. W 2013 r. pracowała jako guest researcher na Uniwersytecie w Malmö (Faculty of Health and Society). W latach 2012-2015 kierowała PRELUDIUM 2, w latach 2016-2021 SONATĄ 10, a w 2018 r. projektem ze środków UMK. Była również wykonawczynią: 1) 2016: w granic Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Obserwatorium Kultury; 2) 2017-2019 w granic OPUS 11; 3) 2020-2022: IDUB w UMK.

Projekty badawcze dr Suwady są oryginalne, niebłahe teoretycznie i rzetelne empirycznie, wiążą fakty z obszaru publicznych polityk społecznych z praktykami życia rodzinnego i intymnego. Opierający się w większości na tych badaniach całościowy dorobek publikacyjny Habilitantki jest imponujący i znacznie przekraczający typowe dokonania osób na tym etapie rozwoju kariery naukowej. Habilitantka świetnie radzi sobie z większymi niż artykuł naukowy formami przekazywania treści, upowszechniania wiedzy i wyników badań. Świadczą o tym 4 monografie (w tym jedna współautorska) wydane przed i po uzyskaniu stopnia doktora w

niewielkiej odległości czasowej - w roku 2013, 2014, 2017 i 2021. Po doktoracie napisała 3 współautorskie i jeden autorski rozdział w monografiach naukowych. Zarówno monografie, jak i rozdziały wydane są w znaczących wydawnictwach o renomie międzynarodowej (Palgrave Macmillan, Springer) oraz krajowej (Scholar, NOMOS). Oprócz 8 artykułów wchodzących w skład osiągnięcia dr Suwada opublikowała po doktoracie (jako autorka lub współautorka) 4 artykuły, a przed uzyskaniem stopnia doktora - 10 w znaczących w dyscyplinie czasopismach naukowych.

Teksty nie dołączone do cyklu pokazują szerokie zainteresowania Habilitantki, począwszy od problematyki ojcostwa i męskości, nierówności płciowych, sposobu organizacji pracy opiekuńczej, aż po szeroko rozumianą socjologię rodzin i politykę rodzinną, problemy starzejącego się społeczeństwa, a także ciekawe ujęcie teorii procesu cywilizacyjnego Norberta Eliasa jako narzędzia do opisu i analizy miłości erotycznej w wymiarze aksjonormatywnym.

Widoczne jest powiązanie z zaprezentowanym cyklem, poprzez projekty badawcze, wielu innych tekstów jej autorstwa. Habilitantka systematycznie, z naukową konsekwencją poszerzała zakres swoich zainteresowań badawczych, dostrzegając ich nowe konteksty i „teoretyzując” wskazaną problematykę dotyczącą rodzin, nierówności genderowych i społecznych, a także polityki rodzinnej. Publikacje pozwalają na dostrzeżenie nowych problemów lub analizę już znanych w nowy sposób. Na przykład w analizie łączenia pracy zarobkowej z rodzicielstwem odchodzi od koncepcji *work-life balance* na rzecz analizy doświadczania rodzicielstwa przez pryzmat trzech typów pracy: pracy opiekuńczej, pracy zarobkowej oraz pracy domowej (*Parenting and Work in Poland. A Gender Studies Perspective*, Springer 2021). Dr Suwada wydobywa socjologiczną strukturę ze zjawisk, które sytuują się ciągle na granicy socjologicznego rozpoznania, jak na przykład „nowe” ojcostwo, opiekuńcza męskość. Za książkę *Men, Fathering and the Gender Trap* wydaną w Palgrave Macmillan w 2017 r. Autorka otrzymała nagrodę im. Stanisława Ossowskiego PTS.

Mamy do czynienia nie tylko z bogatym i zróżnicowanym dorobkiem publikacyjnym, ale także rozpoznawalnym w skali międzynarodowej. Cytowania świadczą o skali oddziaływania jej prac na środowisko naukowe.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego, w zakresie uczestnictwa i organizacji krajowego życia naukowego oraz współpracy międzynarodowej

Dokonania Habilitantki pozwalają pozytywnie ocenić jej doświadczenie dydaktyczne i opiekę naukową nad studentami. Od 2015 r. prowadziła 14 kursów dydaktycznych, które, co istotne, są powiązane z jej zainteresowaniami naukowo-badawczymi. Wypromowała 4 prace licencjackie. Pomimo braku formalnego promotorstwa prac magisterskich, pełni funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Interesująco wygląda działalność popularyzatorska Habilitantki. Jest to długa lista wystąpień medialnych na portalach, podcastach, na Instagramie, a także w programach telewizyjnych, radiowych, wypowiada się w prasie.

W Autoreferacie dr Suwada wskazuje trzy główne obszary aktywności organizacyjnej: 1) organizację grup tematycznych, sesji i spotkań na konferencjach naukowych; 2) redakcję numerów czasopism; 3) pełnienie funkcji organizacyjnych.

Habilitantka była aktywną uczestniczką 10 konferencji krajowych i 18 międzynarodowych. W niektórych z nich brała udział w komitetach organizacyjnych i naukowych. Współorganizowała i organizowała sesje, uczestniczyła w najważniejszych dla środowiska socjologicznego spotkaniach i konferencjach ISA, ESA, ESPAnet, PTS. Jest współredaktorką 3 numerów tematycznych w czasopismach naukowych: „Studia Humanistyczne AGH” (przed uzyskaniem stopnia doktora w 2014r.), „Society Register” (2021r.), “Journal of Family Research” (2022r.). Warto podkreślić, że dostrzegalna jest zgodność merytoryczna jej zaangażowania organizacyjnego z polami zainteresowań naukowych.

Dr Suwada jest aktywną uczestniczką krajowego życia naukowego – należy do PTS, Sekcji Socjologii Płci. Jest zaangażowana w życie środowiska akademickiego UMK, była przedstawicielką pracowników niesamodzielnych w Radzie Wydziału, jest członkinią Rady Dyscypliny Nauk Socjologicznych, przewodniczącą Rady Programowej. Dr Suwada jest rozpoznawalna w międzynarodowym środowisku naukowym. Wzmoczona działalność naukowo-badawcza przypada na okres po doktoracie. Habilitantka bierze udział w w międzynarodowej wymianie intelektualnej, współpracując z siecią badawczą ESA RN13: Sociology of Families and Intimate Lives (jako członkini Executive Board redagowała Newsletter RN13), organizowała research streams. W latach 2014-2021 była członkinią ISA, RC06 Committee on Family Research. Wymienione aktywności świadczą o umiejętności współpracy zespołowej i budowania relacji w środowisku naukowym.

Kolejną formułą jej uczestnictwa w życiu naukowym to zaangażowanie w działalność redakcyjną i recenzencką. Pełni funkcję Associate Editor w “Journal of Family Studies”.

Uczestniczyła w pracach zespołu redakcyjnego The Palgrave Handbook of Family Sociology in Europe, Palgrave Macmillan (Castrén i in. 2021). Ma na swoim koncie recenzję wydawniczą książki dla tego wydawnictwa. Jest recenzentką artykułów naukowych dla znanych i cenionych w dziedzinie nauk społecznych czasopism polskich i zagranicznych. Była ekspertką w Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, recenzowała wnioski o finansowanie badań naukowych w NCN.

We współpracy z otoczeniem społecznym Habilitantka w wymiarze lokalnym współpracuje z Fundacją Instytutu Dyskursu i Dialogu oraz Fundacją SHARE THE CARE. W wymiarze europejskim bierze udział w pracach OSB Consulting GmbH dla Komisji Europejskiej oraz PPMI Group UAB dla European Institute for Gender Equality (EIGE).

Podsumowanie

Należy stwierdzić, że dorobek przedhabilitacyjny w każdym przedstawionym wymiarze świadczy o systematycznym rozwoju kwalifikacji akademickich Pani dr Katarzyny Suwady na poziomie teoretycznej erudycji, jak i sprawności prowadzonych analiz. Jest w moim przekonaniu oryginalną i twórczą badaczką współczesności. Zajmuje się tematami o kluczowym znaczeniu społecznym w obszarze socjologii rodzin i rodzicielstwa w perspektywie społeczno-instytucjonalnej. Są to dokonania podejmowane z rozmachem właściwym dla osoby o zaawansowanych kompetencjach, samodzielności naukowej i organizacyjnej. Podsumowując, zarówno osiągnięcie naukowe, jak i pozostały dorobek naukowy i badawczy Habilitantki stanowią w mojej ocenie znaczący wkład w rozwój socjologii, a zarazem przesłankę do uznania aktywności naukowej dr Suwady za istotną.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę zarówno ocenę wskazanego przez Habilitantkę cyklu artykułów przedstawionych jako główne osiągnięcie naukowe, jak i ocenę jej pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych i organizacyjnych stwierdzam, że spełniają one ustawowe wymogi stawiane dorobkowi habilitacyjnemu. Wnoszę zatem o nadanie Pani dr Katarzynie Suwadzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne.

Mariola Bieńko

